

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

La Guardiola

Fets i comentaris

Bellestes de Catalunya, (F. Callis P)

El Rei Martí als banys de La Garriga, (J. Mauri)

L'estruc de les plomes d'or

Commemoració de la victòria de Montjuïc

La protecció dels peixos

Esports (Linesmen, Un Crític Humil, Canta Clar)

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15 PUBLICACIÓ BI-MENSUAL Subscripció: Un any, 6pts.
Administració: Impremta Mercantil Any 2 La Garriga, 4 Febrer 1934 Núm. 25 Número solt, 20 cèntims

LA GUARDIOLA

Una vetlla d'hivern, sota l'expert guiatge del que fou pare i mestre nostre durant uns quants anys, s'aplegaven algunes noies en el col·legi de les Religioses Franciscanes, acullides benèvolament per una humil filla de Sant Francesc—suara traspassada—tots amb la bona voluntat d'oferir a les noies de La Garriga uns mitjans utilíssims pel millor èxit de llur esdevenidor moral i material. Així nasqué una bella obra social que s'anomenà «Patronat de Maria Immaculada».

Com que no és l'objecte que ens propem, deixarem apart la descripció de tot ço que les noies hi trobaven d'ensenyament, d'esbarjo, de formació etc. Sols lamentarem, de passada, que per inconstància, o indiferència o Déu sap per què.—no és hora d'escatir-ho—les bones intencions i l'excelent voluntat dels seus dirigents, no trobessin la correspondència esperada. Deixem-ho correr. Sempre és trist explicar enderrocs de belles il·lusions.

Parlarem avui de «La guardiola», una de les seccions del Patronat que a més de mantenir-se, ha avançat bellament cada anyada. En aquest mateix número, ja trobareu les dades que més poden interessar-vos respecte al seu funcionament. Ací, volem fer remarcar l'obligació que tots tenim d'agrair als que ens han portat aquesta institució i ens la conserven en profit de les noies i de llurs famílies. Bells exemples podriem recullir, de com és útil l'humil estalvi, que poc a poc, forma una quantitat acceptable per atendre necessitats individuals o familiars.

Per a fer més viu el nostre agraïment no caldrà anomenar a ningú, perquè sense noms ja ens entendrem.

El fundador de «La Guardiola» n'ha deixat tantes de petjades glorioses en el nostre poble! Tots en servem un record viu, amarat d'afecte filial i ens plau el fer-ho públic aprofitant aquesta avinentesa.

La senyoreta encarregada d'aquesta institució, ha complert d'una manera exemplar, ço que fa 14 anys li demanaren. Pocs cassos trobaríem d'una constància tan admirable. Tot l'any, vivint o no, al poble, la trobareu oferint a les noies de «La Guardiola» tota la tarda del diumenge que a tots ens plau dedicar-la a l'esbarjo. Que Déu li pagui com es mereix el seu altruisme.

No oblidem a les que han estat companyes seves admirables, en aquesta lloable tasca i a les Religioses Franciscanes

amatents a treballar-hi. També ens plau, fer memòria dels protectors que amb llur ajut, han fet possible l'adjudicació dels premis que en la festa anyal s'ofereixen a les noies inscrites. I encara una paraula, per aquesta festa, que a tots ens és tan agradable, i que avui esperem amb delectança i que algun any s'ha vist honorada amb la presència i la paraula d'un representant de la «Caixa de Pensions i Estalvi per a la vellesa».

I el darrer mot. Noies de La Garriga, endavant! Vosaltres sereu les que trobareu les profitoses conseqüències.

Algunes dades interessants del moviment de «La Guardiola»

Es fundà «La Guardiola», l'any 1919. Consisteix en imposar cada diumenge una quantitat—que pot ésser fins de 0'05 ptes.—a la llibreta oberta per cada noia. Al cap de l'any es premia la constància de les que han fet més imposicions, encara que la quantitat imposada, sia inferior a les de les altres noies. Heus ací un resum de la creixença d'aquesta institució:

L'any	hi havien llibretes	amb imposicions	que sumaren ptes.
1919	62	864	399'35
1920	105	2.062	1.272'40
1921	148	4.298	2.596'40
1922	187	4.553	3.927'40
1923	214	5.731	5.570'60
1924	273	7.855	9.236'50
1925	310	9.464	12.403'10
1926	323	14.644	22.333'55
1927	341		
1928	374	6.608	10.926'80
1929	420	8.427	14.498'50
1930	453	8.829	16.006'55
1931	476	9.535	16.490'10
1932	510	9.218	18.111'00
1933	519	8.586	15.766'35

Total 519 llibretes obertes 100 674 imposicions i 149.539'10 ptes.

Del total de llibretes se'n han retirades 161. En resten doncs, d'obertes 358. D'aquestes n'han restat enguany sense noves imposicions 63.

Aquesta obra funciona en relació amb la Sucursal que té establerta a Granollers, la Caixa de Pensions i Estalvi per a la Vellesa.

Fets i comentaris

Festa de la Candelera. Enguany ha transcorregut bon xic desdibuixada, ja que molta gent es dedicà al treball. A la tarda, però, tota la població prengué l'aire de festa normal.

En el saló L'Alhambra se celebrà aquesta tradicional festa, amb una vetllada artístic-cultural en honor als socis de l'Orfeó Garriguenc.

Tant la conferència dissertada per Ramon Almeda i Callís, com el concert de violí a càrrec d'En Jaume Estapé, acompanyat al piano per J. Aymerich i la represa del film "Remordimiento" foren del agrat del nombrós públic que omplia el local, el qual ho demostrà amb colurosos aplaudiments.

En el Circ de Recreu es projectà la interessant pel·lícula "La Casa de los muertos" i en el Patronat Parroquial l'emocionant cinta "El Fantasma de la Opera" interpretada pel malogràt artista Lon Chaney.

Concurs de Pessebres. El jurat del concurs de Pessebres d'enguany classificà els qui s'hi havien inscrits de la següent manera: 1.ers Puig Martí, Gendre, B. Mas 2.ons Basset, M. Oliveres, Castellsagué, Bulbona, Joan Torras, Callís, Rocasalbes, Gay. 3.ers Portavella, Bosque, Ausió. 4.arts Josep Font, Blancafort, Aguilera.

Es de remarcar que enguany el nombre de pessebristes inscrits es superior al dels anys anteriors, ja que ha pujat fins a 33.

Assemblea de la F. J. C. Diumenge passat 9 joves assistiren en representació del grup local, a l'assemblea diocesana de Barcelona.

Obres públiques. La brigada municipal està ultimant la urbanització del carrer de Josep Anselm Clavé.

Salutació Ens plau des d'aquestes planes d'enviar una efusiva salutació al novell batlle de la població i a tots els senyors regidors recentment electes per a representar el nostre poble en la corporació municipal.

En aquesta avinentesa fem vots per a que en compliment del mandat que el poble ultimament els donà, resulti la seva actuació altament profitosa als interessos morals i materials del nostre poble.

Un cas de flema

Durant la guerra, en un transatlàntic, cap allà a les deu de la nit, el capità fa funcionar la sirena i ordena «Tothom a les canoes de salvament!»

El vaixell ha estat torpedinat.

Un americà que va cap al Brasil veu entrar a la seva cabina el criat que porta dos salvavides i que li diu, espantat:

—De pressa... senyor... de pressa! El vaixell va a enfonsar-se...

—Quina hora tenim?

—Les deu toques.

—I a quina hora diuen que s'enfonsarà el vaixell?

—El capità ha dit que cap allà a les cinc del matí.

—Molt bé, John! Crida'm a les quatre...

I l'americà es posà a dormir.

Anecdotalari català

Un cantant de casa nostra que ja fa anys que té ben conquerida l'afeció dels públics d'òpera i que s'ha fet imprescindible en les temporades del Gran Teatre del Liceu, recordant els primers anys de la seva carrera, explicava a un amic algunes incidències del "bolos" per les poblacions secundàries, i deia:

—Quan la companyia es trobava en una població on havíem d'agafar un tren de matinada, com que sabíem com eren d'aclapadores les hores que passen entre l'acabament de l'espectacle i la sortida del tren, per tal de fer-les més breus, havíem trobat la manera d'allargar l'òpera que cantàvem, la qual cosa, a més de fer-nos la nit més curta, servia per a donar el cor complert als auditors, que premiaven amb llargs aplaudiments el nostre desprendiment vocal. Aquesta tàctica consistia a allargar desmesuradament els calderons de les òperes italianes que representàvem i així una obra que normalment havia de durar tres hores, n'arribava a durar cinc.

El comanador i l'ataconador

A Nàpols, un comanador de Malta, home ric i avari feia aprofitar tant les lliurees als seus servidors, que un atacanador del barri, veient aquells vestits tan foradats se'n mofava. Els servidors es queixaren a l'amo de la irreverència, i el comanador cridà a comparèixer l'ataconador i el recriminà per la seva insolència.

—Monsenyor, això és una calúnnia. Sé prou el respecte que dec a Vostra Excel·lència per a fer mofa de la seva lliurea.

—Doncs bé, m'han dit que rius sempre quan veus els vestits de la meua gent.

—Es veritat, monsenyor, però és que ric dels forats i en els forats no n'hi ha pas de lliurea.

TURISME

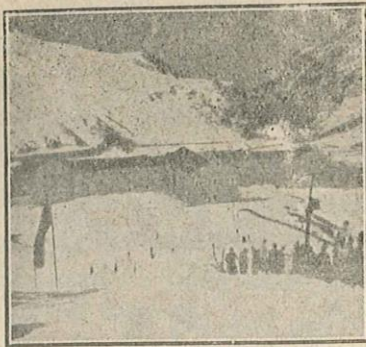
BELLESES DE CATALUNYA

III

PIRINEU CATALÀ

La cadena de muntanyes del Pirineu Català, forma una vastíssima tossa retallada sobre el cel per una cresta de cims alterosos coberts de neus eternes, dels quals s'escola la trena argentada dels xaragalls, les cascades i els torrents.

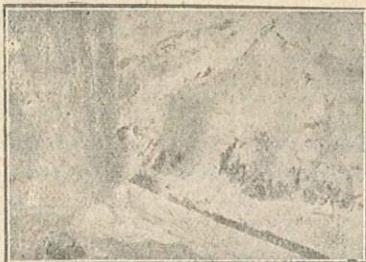
Els cimals estan reflectits en centenars de petits llacs escampats entre les altures. Les valls estan vestides amb mil tons de verd, i, ací i allà, es destaca la taca negra dels teulats de les viles i els llegarrets.

Esquiadors a la Vall de Nuria

Per a fer més encisadora aquesta comarca catalana totes aquestes valls i cimals segreguen una llegenda, o són el bressol d'una cançó popular o bé el testimoni etern d'una gesta pretèrita; apareixent, per tant ungits amb la triple magestat de l'art, de la història i de la natura.

En aquests Pirineus que ofereixen sovint aspectes salvatges, o imponents, una raça hospitalària hi ha sabut construir viles acollidores que permeten d'entrar en contacte amb la natura en estat pur, sense per aixó perdre els beneficis i alicients de la comoditat que tal vegada hom no deixa sense recança.

Una gelera

Nuria, santuari famós, i punt de partida per a excursions d'alta muntanya als pics més importants del Pirineu.

La Molina, renomada Estació d'esports d'hivern, on es celebren concursos nacionals i internacionals d'esquí.

En l'entrefoc dels rius Fresser, Ricart, i Sagarrell, a l'ombra del Puigmal, obre les seves valls gemades la població de Ribes, en un lloc on els paratges idíl·lics són incomparables.

Voltada d'una vall, en el recés d'un verd càlid en mig dels paisatges més deliciosos que hom pugui imaginar, trobem la ciutat de Camprodón.

Estesa en la vall, sota el tossal imponent del Cadí s'apleguen les contradictòries construccions de la ciutat de la Seu d'Urgell, que reuneix en un sector l'esplendor d'una construcció moderna, mentre, en la seva part antiga, conserva la puresa de les viles històriques amb el seu tipisme.

Paissatge pireneic

Com a conjunt pireneic i amb l'espectacle impressionant de les neus perpètuas de les altures, se'ns ofereix la Vall d'Aran, que aplega amb una concentració insuperable totes les característiques que cerca l'amador de l'alta muntanya.

En un mot, el Pirineu Català, per la magnificència dels paisatges, el pintoresc dels caserius, l'aire puríssim i la gran solitud, és un lloc ideal per a passar unes vertaderes vacances.

F. CALLÍS P.

CA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XVI

Dijous, 6 de maig de 1400 (1)

El papa Benet XIII coneixeria perfectament el català i d'altra banda estava emparentat amb el rei Martí, que alhora representava el factor més important en pro de la causa del papa Luna; per això no és d'estranyar que el nostre rei escrigués una carta al Sant Pare, en llengua catalana, per a demanar i la dispensa de l'impediment de consanguinitat per a la celebració d'un matrimoni. Val la pena de transcriure-la íntegrament:

Pare Sant

Com matrimoni sia concordat entre lo feel nostre en Macia Molla, ciutada de la Ciutat de Xativa, e na Violant, donzella, filla den Anthoni Amoros, de la dita Ciutat, lo qual matrimoni, per ço com los dessus dits Macia e Violant son constituïts en lo quart grau de consanguinitat, no pot venir a deguda conclusio. Suplicans vos, pare sant, humilment que per sguart nostre vullats en lo dit matrimoni benigneament dispensar. E sera cosa qae us tendrem a especial gracia. La santa vostra persona conserve e faça prosperar longament nostre senyor Deu, al regiment e unitat de la sua santa Esgleya. Dada en lo loch de la Garriga sots nostre segell secret a -VI- dies de Maig del any M.CCCC. Rex Martinus.

Més era tant l'interès del rei a que es resolgués satisfactoriament i ràpida aquest assumpte que a continuació escrigué així al Cardenal de Tàrragona:

...us pregam affectuosament que per reverencia nostra vullats treballar per tal forma en les coses dessus contengudes quel portador de la present lo qual va aquí per aquesta rao s en puxa ab bon recapte prestament retornar...

Possiblement en la visita que el metge Guillem ça Garriga feu (el dia 5) al rei Martí, li receptà carn de francolíns; però ni adés ni ara es viu aquest ocell al nostre poble; el rei es vegé precisat a escriure a en Pere de Re-

xach de la següent manera: *Com a nos per necessitat de nostra persona covenga usar per alguns dies carn de ffrancolíns e ades non puxam bonament haver tan prest de algun loch com de aquexes parts pregam vos que tantost nos tremetats uns tres perells per lo portador de la present.*

El mal estat dels cofres reials fou sempre un motiu d'intranquil·litat per a En Martí. En aquesta data després d'escriure per que es pagui a en Bartomeu Banany el que ha bestret i se li dongui recapte per a les besties, i a en Folquet ça Grana, es veu obligat a fer venir el propi tresorer Bartomeu Rotlán, estranyat del malament que compleix les seves ordres: *Pus veem que tan mal recapte donats a nostre comprador, manam vos com pus spressament podem que vista la present cavalgueis e vingats a nos de manera que dema a miya tercia siats aci.*

J. MAURI

(1) En aquesta data el rei Martí escrigué en lo loch de la Garriga 12 lletres en català (A. C. A. Reg. 2243 fol. 102 i 103; Reg. 2291 fol. 7; Reg. 2173 fol. 84, 85 i 96) i una sola en llatí (Reg. 2173 fol. 84.)

L'estruc de les plomes d'or

Encara que ja en plans i muntanyes ressonen els darrers trets de fusell dels caçadors, és interessant recordar en quins detalls es pot reconèixer l'edat exacta d'una perdiu.

Es en el plomatge que veurem especificada l'edat de la perdiu novella.

Una bona cuinera sabrà distingir una perdiu de l'any, que anirà molt bé per a rostir, d'una perdiu vella que caldrà menjar amb cols.

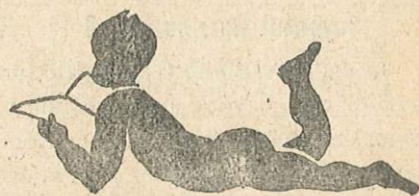
Per a fixar l'edat d'una perdiu cal recórrer, i els caçadors no ho ignoren pas, a les grans plomes de les ales que cauen successivament i són reemplaçades per altres plomes que s'allarguen i enriqueixen lentament.

L'estruc és un altre volàtil que presenta successivament quatre plomatges i fins els quatre anys no assoleix tot el seu valor.

A partir d'aquest temps, pot, si se'l desploma metòdicament, renovar les seves plomes cada any.

Se cita el cas d'un estruc que en trenta-cinc anys ha rendit 450.000 francs de plomes, és a dir una mica més de 10.000 francs cada any.

Un ocell així val molt més que la gallina dels ous d'or de la falla.

Commemoració de la victòria de Montjuïc

26 de gener del 1641

Ens plau fer recordança, especialment a aquells que duen en l'esperit la flama juvenívola, del fet al qual va lligada la diada del 26 de gener de 1641.

No fa pas tant de temps, que hom pugui haver-ho oblidat, que PALESTRA aplegava un bon estol de patriotes a Cambrils i retia honor a la memòria d'aquells que es digueren Baró de Rocafort, Jacint Viladosa i Carles Metrola, els quals amb els seus cossos penjant en els marlets de la vila, assenyalarren la presència de l'exèrcit, que amb motiu de la justíssima revolta catalana, envià Felip IV a Catalunya després de la diada del Corpus i que decidí la sort del Principat en aquells moments.

La ruïna, l'incendi, el xòrrec de sang vessada pels qui patriòticament es resistien, eren les fites de la via de l'invasor. Xerta, Tivenys, Alcover, Pèrrelló i Martorell encara, amb les fumeres que s'enlairaven cel amunt n'eren senyals vistents des de llunyania.

Hem girat moltes vegades els ulls a contemplar el camí de les glòries i dels dolors nostres, però una oblidança bastant generalitzada ha fet negligir la diada d'avui en la qual aquell exèrcit que entrava a Catalunya comandat pel Marqués de los Vélez era esmicolat davant els murs de la ciutat de Barcelona.

De res no li va servir el camí brutalment fet, de res no li va servir l'orgull sedent de domini: una voluntat de ferro. Pau Claris i uns homes abrindats de patriotisme feren el miracle. Els qui volien conquerir el cim de Montjuïc, que eren a proporció de cent contra un, foren llençats pels rostos i cingleres de la muntanya i, com onades que s'ajupen unes damunt les altres, arribaren al pla empenyent-se en terrible desordre, i allí la cavalleria nostra va batre mestrirolament aquell exèrcit al qual el Comte Duc d'Olivares havia confiat la missió de dominar Catalunya.

Barcelona vegé les restes d'aquell exèrcit invassor fugint cap a Tarragona després de la desfeta. Dotze banderes, trofeu de la victòria, penjaren cap per avall del balcó de la Generalitat. Els noms de Tamarit i Fontanella van estretament vingulats a la victòria, al costat de tants d'altres patriotes el nom dels quals restarà sempre gloriosament obscur.

També cal retre un just homenatge a les dones barcelonines, que amb la seva cooperació directa a la lluita i amb el seu heroisme, contribuïren a que la batalla de Montjuïc pogués esdevenir la victòria de Montjuïc.

La victòria fou deguda sobretot a l'exalçament de l'esperit català, viu fins al paroxisme en aquells dies i és per això que es un deure commemorar l'aniversari d'aquella data gloriosa.

Aquesta victòria és la que decideix el resultat de la guerra de separació. Sens ella, Catalunya hauria perdut ja llavors la llibertat que així va poder conservar fins a 1714. D'aquí la transcendència de la victòria de Montjuïc i el sentit de la seva commemoració.

La protecció dels peixos

El nombre cada dia més gran de fàbriques, rescloses, turbines, que permeten explotar la força hidràulica, posa en perill l'existència del peixos d'aigua dolça. Llurs immigracions habituals són obstruïdes, els indrets on tenen el costum de sojornar són regirats i milions de peixos petits són destruïts. Alguna vegada passa que un peix s'introdueix dintre una màquina i provoca accidents.

Diversos mitjans de remeiar aquests inconvenients han estat posats a prova. Els enreixats espessos, les «escales de peix» han rendit bons serveis, però són encara insuficients. La «reixa elèctrica», utilitzada de fa poc a les fàbriques hidràuliques americanes, palesa molta més eficàcia. Dues rengleres d'electrodes cilíndrics van suspesos perpendicularment al corrent en la zona aquàtica que es vol protegir. A llur influència sensible, encara que inofensiva, els peixos corresponen fugint. Aprenen d'aquesta manera a evitar els indrets perillosos, que és el principal, ja que assegurar la conservació d'aquestes espècies és amb els diversos sistemes preconitzats a aquest efecte.

ESPORTS

FUTBOL

Juventut Garriguenca 3 - Penya Bosch 3

El dia que el futbol es pugui presenciar des de una taula de cafè, llavors, el nostre club haurà trobat la solució, doncs el públic garriguenc és tan esportiu (?) que ja es dona per satisfet en sapiguer el resultat des del lloc ja esmentat.

El primer partit que aquest any es jugava (doncs feia cinc mesos que en el nostre camp no havíem vist futbol) varem tornar a ésser els mateixos de sempre (una trentena comptant-hi dones i criatures) semblava que el nostre futbol no hagués tingut cap interrupció. Però tot això que expliquem, pels que no venen no interessa i... girem full.

Ens visità la penya Bosch de l'Espanyol, que per cert amb el seu joc no honraven pas al nom que porten, ja que eren bastants dolents. Això no vol dir, però, que els de casa fossin bons, doncs passat de tres o quatre, els demés semblava que es superessin per veure qui ho faria pitjor. I com que ambdós equips ho feren molt malament varen quedar tres a tres, resultat molt just. Als casolans no més se'ls pot dispensar, que amb tant temps de no actuar, se'ls havien rovellat les frontises. —Veïam si d'ací endavant ens feu quedar més bé.

Com que tot partit té la seva anècdota, la d'aquest va tenir lloc a la segona part de l'encontre amb motiu de canviar el «director d'orquestra» (vulgarment dit àrbitre). Aquest senyor amb les seves exigències (va dir a un jugador forà que es tapés «l'amor propi», ja que estava donant un espectacle gens moral al públic garriguenc) va anar de poc que no crea un conflicte i sort en tinguérem que la cosa s'arreglà amb una curta controvèrsia. Mentre passava aquest petit incident dos jugadors forans s'aproparen a un grup del públic i preguntaren si entre ells es trobava algun membre de la junta:

—Servidors, (van contestar amatents tres o quatre del grup) que desitgen?...

—Que facin el favor de canviar aquest àrbitre.

—Es que... ja veuran... nosaltres som uns humils vocals, i com que el Sr. que arbitra es el President Don....

Els lectors, es faran càrrec de la cara que van posar els esmentats jugadors.

Un Crític Humil

F. J. C. de Llerona 0 - F. J. C. local 5

Malgrat el fred que feia, diumenge passat, assistí al camp d'esports de La Garriga, una regular concurrència per tal de presenciar aquest encontre, entre els dos joves i ja eterns rivals equips de les veïnes localitats.

Des de bon principi, la superioritat local es posà de manifest i en tal manera que als deu minuts, ja no existia damunt el terreny de joc més equip que el de la F. J. C. garriguenca.

Allà on hi hagué un vertader futbol de «solera» (dintre la modèstia dels dos equips contendents) fou, però, en l'ala dreta de la davantera garriguenca. D'ella provin-gueren tots els gols, mitjançant bonics i precisos passis,

demonstrant-nos Valls i Font que formen una perillosíssima i ben entesa ala. Dels demés cal destacar també la defensa, constituïda per Aspa III i Pareras, i en la qual l'actuació del primer fou quelcom més encertada que la del seu company. Els demés compliren el seu comés.

Els gols foren marcats per Valls, Garcia i Miranda, (3), i el conjunt garriguenc s'alineà de la següent forma: Iglèsies, Aspa, Pareras, Font, Morell, Pareras, Font, Valls, Garcia, Miranda, Fernandez.

Curà de l'arbitratge el jove Garriga amb poca fortuna.

Linesmen

Tothom sap...

....que si en Puig (a) Negre, no juga a futbol es degut a que un «floronco» li ho impideix.

....que en Caselles els anys li pesen.

....que això no es cap obstacle perquè continuï essent el millor.

....que altre volta a la J. G. li han pres un nou i valuós element.

....que ens referim a en Bonastre.

....que avui debuta en el Mollet, S. C. i contra el Granollers.

....que li desitgem una tarda d'encerts.

....que en Galvany i en Vila els agradaria molt poder jugar amb el seu company.

....que per a tal fi ja han demanat la baixa.

....que els hi ha estat denegada.

....que avui la F. J. C. juga fora de casa.

....que ho fa contra el Llerona F. C.

....que el Figaró F. C. en vistes al pròxim torneix han tirat «l'am» a tres jugadors garriguencs.

....que els que han «picat» son: un mig ala, A... un extrem P... i un mig centre C...

....ja que els tindrem al corrent de totes les xafareries del nostre futbol.

Canta-Clar

NOTULA: Fem avinent als nostres subscriptors i llegidors, que els que desitgin col·laborar en aquesta secció d'esports enviïn els originals a:

Administració de «El Congost»

Impremta

La Garriga

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fémina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gracia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Fàbrica de Gasoses i Sifons Eduard Pujol

LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT

A. SISQUELLA

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

PETIT SIGLE

Merceria Confeccions : Cèneres fins

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Confiteria i Pastisseria MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Barberia Casa Jaume

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon 84

Saló per a Senyors
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
Integral

Forn de Sant Roch

ES SERVEIX A DOMICILI Banys, 26 LA GARRIGA

Farmàcia Torent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGA

C. dels Banys, 58
Telèfon, 16

BARCELONA

Baixa St. Pere, 75
Telèfon, 1947 - S. P.

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpinya, 18 i 19

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBÓ i MOLINS

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Granja Rosanes de La Garriga

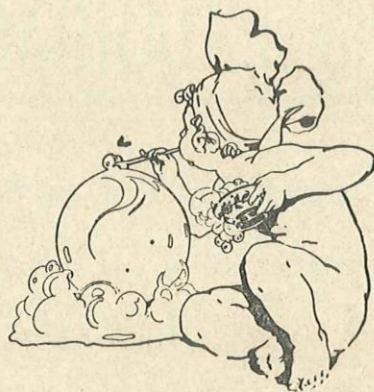
Venda de llet
i els seus derivats

Carrer Claris, 19

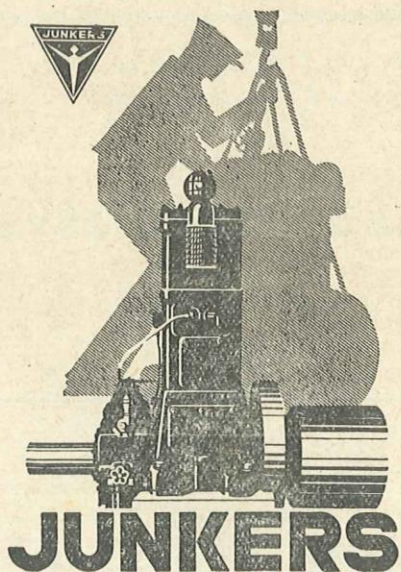
BARCELONA

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum
En existència a Barcelona de 8 a 50 HP